

Tabel 7.

som viser, med hvormange pCt. det samlede Bonusbeløb efter Tabellerne 4, 5 og 6 forøges, naar der til de enkelte Bonusdele lægges 2 pCt. halv-
aarlig Rente og Rentens Rente indtil Udgangen af 1885.

Forstkringen tegnat i	Procent- forhøielse.	Forstkringen tegnat i	Procent- forhøielse.	Forstkringen tegnat i	Procent- forhøielse.
Jan. 1871	39.30	Jan. 1876	25.14	Jan. 1881	12.79
Juli —	37.76	Juli —	23.78	Juli —	11.54
Jan. 1872	36.31	Jan. 1877	22.54	Jan. 1882	10.52
Juli —	34.81	Juli —	21.20	Juli —	9.28
Jan. 1873	33.40	Jan. 1878	20.00	Jan. 1883	8.30
Juli —	31.94	Juli —	18.69	Juli —	7.01
Jan. 1874	30.57	Jan. 1879	17.53	Jan. 1884	6.14
Juli —	29.14	Juli —	16.25	Juli —	4.75
Jan. 1875	27.82	Jan. 1880	15.13	Jan. 1885	4.04
Juli —	26.43	Juli —	13.86	Juli —	2.00

Efter det Anførte foreslaas der altsaa givet en Mand, der f. Ex. er indtraadt i Juli 1879, eller 6½ Aar før Udgangen af 1885, i Alderen 30 Aar med en livsvarig Livsforstkring paa 10,000 Kroner, Bonus efter følgende Regning:

Efter Tabel 4 er Bonus for 1,000 Kr. 4.0 Kr., altsaa for 10,000 Kr. 40.0 Kr., hvilket for 6½ Aar bliver 260 Kr. Dette Beløb forøges efter Tabel 7 med 16.25 pCt. af sin Størrelse, eller med Kr. 42.25, saa at det endelige Bonusbeløb bliver 302 Kr. 25 Ø.

Af de ovenfor meddelte Bonustabeller for Livsforstkring og Overlevelsesrente vil det ses, at Forstjellen mellem den bestaaende Tarif og Tilbagebetalingstarifen er betydelig større end den Afvigelse, der i Følge Tabellerne 1 og 3 er mellem den bestaaende Tarif og den, der maatte foreslaas indført til fremtidig Brug, dersom der nu skulde finde en Tarifforandring Sted. Dette hidhører ikke blot fra, at Tilbagebetalingstarifen er beregnet med 4 pCt. Rentefod og Tariferne i Tab. 1 og 3 med 3½ pCt., men ogsaa væsentlig fra den anvendte Dødelighed. Medens nemlig Tilbagebetalingstarifen alene hviler paa den faktisk indtraadte Dødelighed 1871—85, er der til Grund for Tarifen efter Tab. 1 og 3 lagt Erfaringer fra hele Tidrummet 1842—85, og disse Erfaringer ere, som paa sit Sted bemærket,

udrensede og behandlede efter Hensynet til den Brug, der skulde gøres af dem. Hvis man havde beregnet Tarifen til mulig fremtidig Brug med 4 pCt. i Stedet for 3½ pCt. Rentefod, hvad der vilde gøre den lavere, vilde den derfor dog for de paagældende Satsers Vedkommende være bleven høiere end Tilbagebetalingstarifen. Denne sidste kan altsaa ikke betragtes som der Tarif, man vilde have fastsat i 1870, dersom man den Gang havde haft den samme Række Dødelighedserfaringer, som nu staa til Raadighed. Dette kunde synes at være i Strid med det for Bonusberegningen opstillede Tilbagebetalingsprincip. Men Uoverensstemmelsen bortfalder, naar det erindres, at en Tarif i 1870 maatte beregnes saaledes, at dens Præmier skulde gjælde for hele den Tid, hvori Forstkringen vilde komme til at løbe, medens Tilbagebetalingstarifen kun skal benyttes for Tiden indtil Udgangen af 1885, idet Interessenten derefter atter fuldt ud betaler den høiere Præmie, som den indgaaede Forstkringskontrakt har fastsat efter den nu bestaaende Tarif.